WYNIA'S WEEK

Hoe visionair was Jean Raspail?

Door René ter Steege - 10 augustus 2022
Geplaatst in Immigratie - Literatuur - Viktor Orbán

Veel van de hedendaagse problemen rond immigratie kan men terugvinden in Le Camp des Saints, meent René ter Steege. Het boek van de Franse schrijver Jean Raspail verscheen in 1973..

Le Camp des Saints, een dystopie over migranten die Europa overspoelen, geniet een cultus-status in zeer rechtse kringen. Ook de Hongaarse premier Viktor Orbán is sinds kort fan. 'Ik heb net de Hongaarse vertaling gelezen van *Le Camp des Saints* van de Franse schrijver Jean Raspail', vertelde Orbán onlangs aan Hongaarstalige Roemenen. 'En ik kan het iedereen aanbevelen die wil begrijpen waarom het Westen zich niet meer kan of wil verdedigen.'

Klassieker zonder mega-oplagen

Het was een voetnoot in een toespraak waarin Orbán onlangs West-Europa verweet de niet-westerse immigratie zo lang te hebben aangemoedigd of getolereerd, dat de bevolkingssamenstelling er drastisch door veranderde. Maar hij wist Hongarije voor dat onheil te behoeden, zei hij zonder valse bescheidenheid. Zijn rede zat vol onbetamelijk geachte termen, althans voor ons West-Europeanen die 'diversiteit' dienen te eren. (Voor de Engelse tekst)

Orbán prees een al in 1973 in bescheiden oplage verschenen boek dat bij immigratie-sceptici hoog staat aangeschreven, een klassieker die nooit mega-oplagen bereikte. Het verzekerde Jean Raspail (1925-2020) van een cult-status, zeker bij de alt-right beweging in de Verenigde Staten waar in 1975 de Engelse vertaling verscheen.

Hoe visionair was Jean Raspail?

Raspails bewonderaars eren behalve zijn literaire ook zijn 'visionaire' gaven. Hij zou een halve eeuw geleden al hebben voorzien dat Europa steeds verder wordt overspoeld door immigranten en daarmee zijn ondergang tegemoet gaat.

Bij elk incident met migranten, vluchtelingen, asielzoekers enzovoort grijpen Fransen en Amerikanen nogal eens terug naar *Le Camp des Saints*.

Verbazende overeenkomsten

En ook wie niet gelooft in visionaire gaven van wie dan ook, kan zich verbazen over de overeenkomsten tussen Raspails boek en de actualiteit in Frankrijk en elders in Europa. Zoals in Utrecht, waar Nederlandse wachtenden op een sociale huurwoning 'statushouders' voor moeten laten gaan. In *Le Camp des Saints* dwingt de Franse regering de eigen bevolking om hun woning open te stellen voor de nieuwkomers.

De overrompeling van het Italiaanse eilandje Lampedusa, de volksverhuizing van 2015 richting West-Europa, het schisma tussen voor-en tegenstanders van migratie, de problemen rond discriminatie, criminaliteit en terrorisme, de anti-racistische preken in politiek en media: met een beetje goede wil kan men ze terugvinden in Raspails meesterwerk.

Front National

Raspail was een overtuigd royalist die de Franse Revolutie verafschuwde en in 1993 op de Place de la Concorde in Parijs een eerbetoon organiseerde aan de daar 200 jaar eerder onthoofde koning Lodewijk XVI. Hij haatte het echter als mensen hem een rechtse extremist vonden, alleen maar omdat hij Front National-oprichter Jean-Marie Le Pen en diens dochter Marine bewonderde.

Op congressen van het Front National, later omgedoopt tot Rassemblement National, signeerde Raspail tot op hoge leeftijd zijn boeken, waarbij zijn vele fans hem eerden als een profeet. (Op zo'n congres had iemand ook een stand ingericht als eerbetoon aan een, volgens hem, andere grote ziener, de antisemitische schrijver Louis-Ferdinand Céline. Daar was het lang niet zo druk als bij de signeertafel van Raspail.)

Geen 'politiek' boek

In een gesprek dat ik met hem had noemde Raspail *Le Camp des Saints* hier en daar 'inderdaad excessief', maar ook een roman, geen 'politiek' boek. Hij veroorloofde zich slechts de vrijheden van een romancier. Kort daarop moest hij zich weer de lof als ziener laten aanleunen, toen een schip met Iraakse vluchtelingen strandde niet ver van de villa aan de Côte d'Azur waar hij zijn grootste succes had geschreven.

Le Camp des Saints (De Ontscheping) vertelt de uittocht van een miljoen paupers die in de Golf van

Hoe visionair was Jean Raspail?

Bengalen schepen enteren en koers zetten naar Europa. Startsein gaf, zijns ondanks, de Belgische consul in Calcutta die enkele arme sloebers een visum had beloofd. Het nieuws verspreidde zich razendsnel, met als gevolg dat een legioen van paupers het consulaat binnendrong en de diplomaat vertrapte.

Een vreedzame invasie

De 'armada van de wanhoop', door Raspail ook aangeduid als 'het beest', wordt geleid door een misvormde dwerg die zich als profeet heeft opgeworpen. De vloot zwelt steeds verder aan op weg naar het beloofde land. Voor de kust van Zuid-Afrika beveelt de dwerg zijn volgelingen om aan land te gaan, maar de marine van de toenmalige apartheidsstaat opent het vuur en de vloot hervat de reis. Hoe dichter bij Zuid-Europa, hoe meer arme drommels schepen enteren en zich bij de armada aansluiten. Weldoeners, onder wie bekende artiesten en politici, charteren schepen om de vloot te voorzien van drinken, voedsel en de beste wensen.

Terwijl de voorhoede aan land gaat in Zuid-Frankrijk, vlucht een groot deel van de bevolking naar het noorden als blijkt dat de Franse marine weigert de schepen de grond in te boren. Het betreft immers een vreedzame invasie, beschermd door westerse, humanitaire waarden. De uit Latijns-Amerika afkomstige paus, alweer een juiste voorspelling, had bovendien aangedrongen op een warm welkom.

Een gepensioneerde professor

Andere Fransen, onder wie veel 'progressieven' en figuren uit de amusementswereld, spoeden zich naar het zuiden om de nieuwkomers te verwelkomen. Met vrouwen loopt het daar nogal eens slecht af; ze moeten hun menslievendheid bekopen met opsluiting in bordelen voor hindoes. (Raspail had het niet aangedurfd om de invasiemacht uit Arabieren of Afrikanen te laten bestaan, wat in de Franse context logischer zou zijn geweest. Hij had echter geen zin in de voorspelbare rel.)

Vanuit een villa aan de kust slaat een gepensioneerde professor de invasie gade. Hij weigert te vertrekken, in tegenstelling tot veruit de meeste streekbewoners, en pakt zijn geweer om desnoods strijdend ten onder te gaan. Zijn eerste slachtoffer is een student uit Parijs die, de lof zingend van wat later de 'diversiteit' zou heten, de villa van de oude man komt kraken. De professor, Raspails alter ego, voorziet dat de migranten hun 'geschiedenis van onderlinge haat' meenemen naar Frankrijk.

En verdomd, nauwelijks was Raspail overleden of Frankrijk werd opgeschrikt door dagenlang aanhoudende rellen en schietpartijen in de stad Dijon tussen Marokkaanse en Tsjetsjeense jongeren.

Een geëerd schrijver

Op dat moment was Jean Raspail al lang niet meer de verwenste rechts-extremist, maar een geëerd schrijver die later werk bekroond zag met de Prix de l'Académie Française. Een van zijn vele boeken, *Qui se souvient des hommes…*, eert met uitsterven bedreigde indianen in Patagonië, een lot dat

volgens de schrijver ook West-Europa wacht als de immigratie aanhoudt.

Geen wonder dat het boek in de smaak viel bij Viktor Orbán. Mogen we Franse literaire critici geloven, dan hebben ook oud-presidenten als François Mitterrand, Ronald Reagan en Donald Trump het gelezen. Steve Bannon, oud-adviseur van Trump en een leidend figuur in de alt-right beweging, had het lang op zijn nachtkastje liggen. Ook Samuel Huntington, schrijver van de *Clash of Civilizations*, kreeg een exemplaar. Vanzelfsprekend behoort het tot de lievelingsliteratuur van Jean-Marie en Marine Le Pen.

Ovatie

Orbán, iemand met nare, autoritaire trekjes, kreeg kort na zijn toespraak in Roemenië een heldenwelkom op de Conservative Political Action Conference in Dallas, Texas. Zijn uitroep 'the globalists can all go to hell!' bezorgde hem een staande ovatie. Ook zijn vergelijking van Afrikaanse en Arabische migranten met de hordes van Dzjenghis Khan viel in goede aarde.

Orbán ontmoette Trump, de belangrijkste spreker, maar kon geen tijd vrijmaken voor president Joe Biden. Amerikaanse mediaverslagen van Orbáns speech in Dallas verwijzen vaak naar zijn eerdere lofzang op *The Camp of the Saints*. Ze vermelden niet of het boek op de conventie te koop was, maar die kans is groot.

*Journalist en vertaler **René ter Steege** was lang redacteur van Het Parool en schreef onder meer een biografie van Marine le Pen.*

*Wynia's Week wordt mogelijk gemaakt **door de donateurs**. Mogen we u noteren? Dat kan **HIER**. Hartelijk dank!*